

Slovo „milost“ je v církvi používáno velmi často a prakticky se bez něj neobejdeme. Jak už to u podobných všudypřítomných slov bývá, často ho nechápeme úplně správně. Katechismus říká, že milost je přízeň a nezasloužená pomoc od Boha. Tato Boží pomoc může mít mnoho forem, které teologie rozlišuje. Všimněme si hlavních z nich:

Milost posvěcující je stav přátelství s Bohem. Je to stav, kdy věřící člověk není zatížen žádným těžkým hříchem. Je to stav lásky k Bohu. Tento stav nemůžeme vyvolat vlastními silami. Je to Boží dar, shůry daná, nadpřirozená podpora naší duše. Když říkáme, že bez této milosti nelze být spasen, tak je to naprosto logické, protože „být spasen“ znamená odpovědět kladně na Boží nabídku spásy, což znamená, že jsme ve stavu, kdy jsme se od Boha neodvrátili těžkým hříchem. Pokud k tomuto zřeknutí se Boha dojde, můžeme stav posvěcující milosti obnovit účinnou dokonalou lítostí, která se za normálních okolností projevuje i přistoupením ke svátosti pokání.

Milost pomáhající jsou nejrůznější projevy Boží podpory na naší cestě pozemským životem směrem k životu věčnému.

Může mít mnoho nejrůznějších podob a každý z nás si jistě vybaví ze svého života celou řadu okamžiků, kdy takovou pomoc zakusil.

Celý náš život je tak vlastně cestou, kdy naše vlastní síly jsou omezené a nestačí na to, aby nás dovedly až k Bohu. Proto nás Bůh zve do dlouhodobého a trvajícího stavu přátelství, které je vlastně největší orientací a posilou na cestě. A k tomu nám ještě při různých příležitostech pomáhá jinými způsoby dle potřeby a naší schopnosti to přijmout.

zdroje/doporučená četba

„Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí.“ (Jan 1, 16)

„Nyní vás svěřuji Bohu a slovu jeho milosti, které má moc vás proměnit a dát vám podíl mezi všemi, kdo jsou posvěceni.“ (Sk 20, 32)

„Hřích nad vámi už nebude panovat; vždyť nejste pod zákonem, ale pod milostí.“ (Řím 6, 14)

„Milost Pána Ježíše se všemi.“ (Zj 22, 21)

Katechismus katolické církve 1996-2005